

האם באמת אבדו חצי מיליון הלידות של האנשים הקטנים?

קריאה המלפזנית בהולה נתקב: לה עלידי המרכזית במשטרת רמת-גן: "שמי לדיה מצגר, אמרה האשה מעבר ל- קו, במיבטא ייקי בולט. "ברצוני להודיע שבעלי נעלם. הוא יצא מהבית בשעות ה- בוקר המוקדמות עם תיק ובו ניירות-ערך ומזומנים בשווי של עשרת אלפים לירות." המשטרה נכנסה מייד לפעולה. נידות נש- לחו לנקודות-מפתח, הכבישים נחסמו בכל איזור תל-אביב. מיברקים בהולים נשלחו לכל תחנות המשטרה בארץ.

היה זה בבוקר הרביעי ליוני, בשעה תשע וחצי בערב, באותו יום, הוברר ש- היתה זו אועקת-שווא. ריכארד מצגר נת- גלה ליד מחסום בכביש גהה, כשהוא בריא ושלם ליד הגה הקורטניה שלו, וכל כספו בידו.

אולם אותה אועקת-שווא שימשה אור- ארזם לאועקה חמורה הרבה יותר, שזיעזעה את עולם-הכספים הישראלי לא פחות מהת- מוטטיות הבנקים בשנים האחרונות, הנתי- לה מכה חמורה לבורסה התל-אביבית ה-

מיקדש המזון: אולם הבורסה בתל-אביב

מסוכנות. לעיתים, הולכת לאיבוד הקרן וה- ריבית כאחד, כאשר הלווה מושטר-רגל.

● אנשים רבים ששיחקו בבורסה, הפ- טידו בה סכומים נכבדים בשנות המיתון. על-מנת להסתייר את הפסדיהם, לוו כספים בריבית שחורה. כאשר לא הספיקו רווחיהם מן העסקים הרגילים לשלם עבור הריבית, נאלצו לפשוט את הרגל.

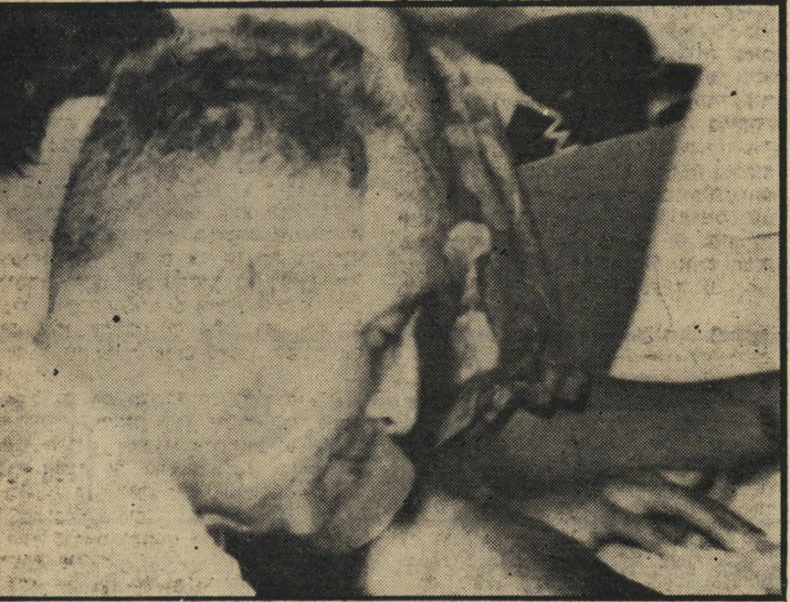
● היו גם מיקרים שאנשים הכריזו את כספם לחוץ-לארץ, והכריזו על עצמם כ- פושט-רגל.

קשה לדעת איזו משלוש האפשרויות — אם בכלל — מסבירה את הסתבכותו של מצגר. דבר זה יתברר רק בהתערבותו של היועץ המשפטי וחקירה של המשטרה.

דבר אחר ברור: מצגר מעולם לא ביזבז כספים על חיי-מותרות או הוללות. ביתו ב- רמת-חן בולט בצורתו המיושנת וקירותיו קלנפיה-טיחה. מלבד פגישות על כוס-קפה עם חבריו משכבר הימים לא נהג מצגר לבלות במועדוני-לילה, או בילוים יקרים אחרים. במשך שנים היה יוצא למשרדו מדי יום בדריקנות של ייקה, בשמונה בבוקר, חוזר בשעה אחת לארוחת-צהריים, ושוב יוצא ל- עסקיו עד שעות הערב.

עתה, למרות האמון שרכשו לו, התחילו לקוחותיו פונים לפרקליטיהם בבקשת סעד. למשטרה הם עדיין מהססים לפנות. המעניין הוא שאיש מלקוחותיו אינו רוצה להויק לו, למרות ההפסדים הכבדים שהוא גרם להם. "התמוטטותו של מצגר עלולה להביא להת- אבדויות, דוגמת המשבר הכלכלי בשנות ה- שלושים בארצות-הברית", טען עורך-הדין

מצגר, היכן כספי האלמנות?

זה האיש! זאת היא התמונה היחידה שפורסמה, עד כה, של ריכרד מצגר. היא צולמה בבורסה לניירות-ערך בתל-אביב, שעה שהמתווך ה- ותיק היה שקוע במעקב אחרי תנודות המחירים של ניירות-הערך, לפיהן חישב את פעולותיו.

חיים ליטווינסקי, המייצג שניים מן הנושים. **★ ★ ★**

הסום נמלט — השער ננעל

נפילתו של מצגר יש גם השלכות נוספות. הסוכנים הקטנים לניירות-ערך מודאגים כיום מן האפשרות שפשטת-הרגל של מצגר תערער את אמון הלקוחות.

לפני כשבוע נתקבל בתקנון הבורסה חוק- עזר חדש: חברי הבורסה יהיו חייבים למי- סור, פעמיים בשנה, דו"חות כספיים, מאזן וחשבון רווחי-הפסד שלהם; ולו היה תקנון זה בפועל קורם — לא היה קורה מה ש- קרה עם מצגר. היינו מקבלים ממנו את הד- מאזן שלו, ומצבו היה ידוע לנו עוד בתחיל- לא הסתבכותו, אמר ד"ר אוטנוסר. "זאת לא אומרת שאנחנו ניהפך עתה למשטרה או רשות מפקחת. פעולות של תיווך-סדרות או עסקים אחרים שחברינו ניהלו מחוץ לבורסה — לא יהיו גם להבא בסיקוחנו."

אין ספק שהיה צעד חשוב, אף אם, במידה מסויימת, בחצינת נעילת דלת הארורה לאחר שהסום נמלט. אולם כל זה לא מעניין את החוסכים הקטנים, השואלים במרידות: האם באמת אין להם כל סיכוי לקבל את

לא בסדר בעסקיו של הסוכן הוותיק — עד שנעלם. **★ ★ ★**

"לא חייבים לרווח"

פרישה הגיעה לאוזניו של מנהל הבורסה, ד"ר רוד אוטנוסר, מפיו של מצגר עצמו. זה פנה אליו והסביר לו כי הסתבך בחובות, לא יוכל לעמוד בהת- חייבויותיו, בעת ובעונה אחת התחייב מצגר להפסיק את פעילותו בבורסה. סיפר ד"ר אוטנוסר: "מצגר נעלם מביתו ב-4.6.69, ונמצא באותו יום. אחר-כך נעלם שוב כע- בוד פחות משבוע. או התחלנו לתהות מה היו המניעים להעלמותו. מינינו מבקר, את רואה-החשבון של הבורסה, מר משה עמנו- אל, בדיקת מיסמכיו של מצגר הראתה שהוא חייב חצי מיליון לירות.

עד עכשיו לא היתה לנו כל ביקורת על חשבונותיהם של חברי הבורסה, הסביר מנהל הבורסה. "לא היתה לנו רשות לעיין בספרים של החברים, והם לא היו חייבים למסור לנו שום דו"ח על מצב עסקיהם. תנאי הקבלה החמורים לבורסה נועדו להב- טיח את מהימנותם של החברים בה, ללא צורך של סיקוח. כדי להתקבל כחבר בבור- סה, חייב אדם למלא תנאים לא קלים; רא- שית, עליו להיות בעל-מיקצוץ בניהול-עס- קים בניירות-ערך על חשבון צד שלישי. והעיסוק בניירות-ערך חייב להיות עסקו העיקרי. (להוציא בנקים, שאינם חייבים למלא תנאי זה).

עליו להיות בעל יכולת כספית נאותה, צריך שיהיה לו הון נזיל של לפ- חות מיליון לירות.

שלישית, הוא חייב להחזיק משרד באיזור המסחרי בתל-אביב.

מלבד זאת, חייב חבר-בורסה להיות בעל שם טוב, עבר ללא-דופי, ואדם שמעולם לא היה פושט-רגל.

כן עליו להביא המלצה משני חברי-בורסה ולמסור פרטים מלאים על מצבו הפנסיו- ריכרד מצגר, ממיסדי הבורסה, מילא ב- שעתו, לפני עשרות שנים, את כל הד- תנאים האלה. הוא הגיע ארצה בשנות ה- שלושים, יחד עם קבוצה גדולה של עולים עשירים מגרמניה, מומחי-בנקאות כמו אלרן, פויכטנגר, ויסקינו, דנציגר, ולצמן ותוכי- לר. חלק מחברי הקבוצה, כמו אלרן ופויכט- ונגר, יסדו בנקים. החלק השני, כמו דנציגר, תוכלו ומצגר, הפכו לסוכנים בניירות-ערך. מהימנותם של אנשים אלה היתה מעל ל- כל ספק. לקוחות הפקידו בידיהם של מצגר כספים ללא כל קבלות, הורו לו לעשות בהם כראות עיניו.

סיפר אחר הלקוחות, שאיבד עשרת אלפים לירות לאחר שמצגר הוכרז כפושט-רגל

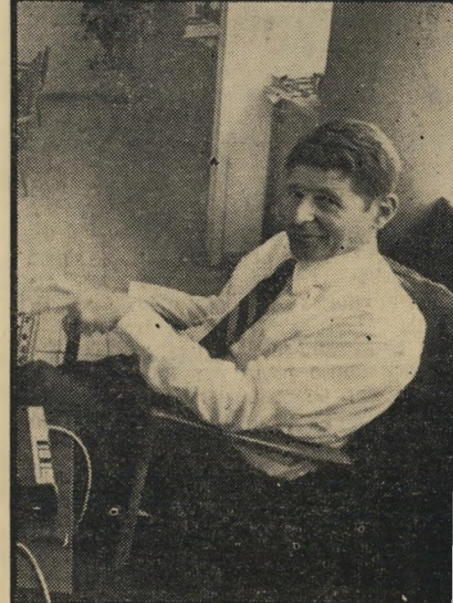
אנמית. והכי גרוע — פגעה בעתידם ובגור- לם של עשרות ומאות חוסכים קטנים, ש- הסכונותיהם הדלים אבדו.

★ ★ ★

נעדם-חזר-נעדם

יכרד מצגר נחשב עד לחודש האחר- רון לאחד הסוכנים הוותיקים וההגונים של הבורסה התל-אביבית. משרדו ברחוב לילינגלום 41 המה מלקוחות. יום-יום אפי- שר היה לפגוש את האיש הקשיש, בעל העיניים הכחולות-אפורות, בין כותלי ה- בורסה התל-אביבית, כשתיק עבה מתחת ל- זרועו, והוא מבצע עיסקות שונות.

שבועיים לפני היעלמו המיתורני חלו ב- התנהגותו שינויים שעוררו תמיהה בלב לקר- חותיו וחבריו בבורסה. מצגר, שנחשב תמיד כרהיט קבוע בבורסה, לא הופיע פתאום מספר ימים רצופים. אחר-כך הופיע למספר קדות ונעלם. לקוחותיו, שרכשו לו אמון ללא סייג, סרבו להאמין לחיזות שמשוהו

י"ר הבורסה ד"ר רוד אוטנו- וסר, בעת ש- חה עם חוליית העולם הזה, בתוך משרדו.